

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III - Číslo 32

V Žatci dne 13. srpna 1948

Cena 3 Kčs

Plníme dodávky obilí

Naše letošní čtvrté národní žné proběhly již takřka ve všech krajích v rekordním čase příznivě a úspěšně. Zlaté těžké klasy obilí, výsledek celoroční rolníkovy lopoty a dřiny, záruka výživy národa pro příští rok, jsou posečeny, snopy sklizeny, odvezeny do stodol a na mnoha místech již vmláceny. Ti nejpilnější a nejuvědomělejší z řad zemědělců a ti, jimž okolnosti dovolily — odevzdali již tisíce vagonů obilí do národní sýpky, aby tak dokázaly obětavost a pochopení rolníků pro potřeby celonárodní.

Jsme právem hrdí, že mezi těmi, kdo první odevzdali a v mnoha případech předali předepsaný kontingent o hodně procent — jsou nejen na Žatecku a Podbořansku — ale v celém pohraničí Čech a Moravy — velmi početně zastoupeni volyňští Češi.

Tato skutečnost dokazuje znovu, že jsou zde dobře na svých místech, že chápou potřeby a požadavky doby, že mají tu nejlepší vůli stát v předních řadách budovatelů republiky a bojovníků práce. Skutečnost, že rychle a dobře hospodářsky zakotvíli je jistě podložena jejich pionýrskou tradicí a asimilačními schopnostmi, okolnost, že mohou dávat více než je předepsáno, svědčí o jejich zdatnosti jako výkonných zemědělců.

Věříme proto pevně, že krátkodobý výkup obilí do konce srpna t. r. bude velkou příležitostí pro všechny krajan-zemědělce, aby tak znovu pádně presvědčili mnohé pochybovače o svém národním uvědomění chápáním prakticky, o svých socialistických zásadách, které nehlásají jen teoreticky, ale uvádějí je v život a skutek, o svém vlastenectví dokazovaném prostými činy a ne halasnými frázemi.

Krátkodobý výkup obilí je útokem na frontě práce, jehož účelem je rychlé získání výhodnějšího výchozího postavení k dalšímu vítěznému nástupu k boji o lepší zítřek. V řadách chrabrých bojovníků za svobodu jistě nebude jediného, který by se nechtěl přičinít k tomuto úspěchu.

Sledujeme a jistě budeme všichni sledovat se zájmem tuto zdravou, užitečnou a krásnou soutěž našich zemědělců, jejíž výsledky získají uznání
(Pokračování na str. 2.)

Chmel — zelené zlato — naše devisy — chloubu žateckého kraje, dozrává a slibuje lepší úrodu nežli loňského roku. Na 50.000 česáčů je připraveno zajistit jeho rychlou a dobrou sklizeň.

Volyňská reemigrace z perspektivy jednoho roku

Přibližně před rokem bylo uzavřeno poslední shromažďovací středisko reemigrantů z Volyně a to v Žatci. Zamysleme se a vzpomínejme trochu na krásné a při tom rušné chvíle vašeho příchodu v roce 1947:

V ČSR byli před rokem 1947 již krajané z Volyně a to:

- asi 3500 příslušníků čs. armády ze Sovětského svazu,
- asi 1500 invalidů, rekonvalescentů čs. zahraniční armády z SSSR a jejich rodinných příslušníků, kteří přijeli t. zv. vojenskými transporty v roce 1945-46,
- asi 2000 krajanů, kteří během ně-

mecké okupace Volyně byli nasa-
zeni na nucené práce v Německu,
Rakousku, Polsku, Francii, Belgii,
Holandsku a j., odkud po revolu-
ci v roce 1945 přijeli rovnou
do ČSR.

To jest, v ČSR bylo již na 7000 kra-
janů z Volyně před rokem 1947, který
je zvláště významný tím, že z SSSR při-
šlo 33.050 registrovaných (v Košicích)
krajanů.

Byli jsme zvědaví na svoje krajany,
kteří — nebo jichž rodiče se vysťe-
hovali před osmdesáti lety do tehdejšího
Polska a Ruska, aby si tam založili
lepší existenci, nežli mohla poskytnout
jejich původní vlast. Touha po domově
u tehdejších emigrantů, právě tak jako
u všech našich krajanů v cizině, dá-
vala podnět ke snahám, uskutečnění
hromadný návrat do staré vlasti. Okolnosti
však nebyly příznivé těmto plánům.
Teprve po druhé světové válce, díky
Sovětskému svazu, byl uskutečněn ten-
to sen a ze Sovětského svazu od února
1947 po tři měsíce přijížděly denně je-
den i více vlaků s krajany z Volyně,
kteří přivázeli s sebou nejnужnější živý
a mrtvý inventář hospodářských use-
lostí a své svršky. Devadesát dnů zna-
menalo devadesát vlaků s krajany z
Volyně — 33.050 osob.

Teprve nyní jsme poznali, jak bylo
možno, že ještě po tolika letech do-
vedli volynští muži krváceli v obou
světových válkách za svobodu svoji a
svobodu své staré vlasti. Přijížděly ro-
diny, které mluvily naprosto čistě česky
a které přes všechny světové bouře
dovedly si zachovat svůj jazyk. Velká
většina krajanů z Volyně přicházela do
oblasti hlavního shromažďovacího střed-
iska v Žatci, pod jehož pravomoc
spadala ještě shromažďovací střediska
v Podbořanech, Dolním Jiřetíně, Mostě,
Jesenici a v Bochově. Mimo to v Če-
chách byla zřízena ještě shromažďo-
vací střediska v Třebošné u Plzně,
Berouna, Suchém Vrbeném, Rýnovicích
a Rychnově, na Moravě v Šumperku.

Ministerstvo sociální péče, které re-
emigraci provádělo, mělo připravenou
ještě řadu rezervních shromažďovacích
středisek, jichž však nebylo třeba pou-
žítí, neboť plynulé uvolňování středisek,
předpoklad řádné reemigrace a usíd-
lování krajanů z Volyně bylo všude
dodrženo.

Plníme dodávky obilí

(Pokračování se str. 1.)

celého národa, která je sblízuje se
všemi pracujícími, naplňuje radostí a
hrdostí nad tím, že mohou tolik prop-
spět, strhuje ke zvýšeným pracovním
výkonům, dává příležitost vyniknout
jednotlivcům i celkům, a jejíž vý-
sledky přináší vítězům čest a uznání
celého národa.

A bude jistě našim největším zado-
stičiněním, nejlepší visitkou pro všechny
volynské Čechy, nejužitečnějším pří-
nosem našemu českému pohraničí —
když mezi vítězi v tomto závodě, je-
hož cílem je blaho lidu, rozkvět a bez-
pečnost naší vlasti — bude co nejvíce
zemědělců z našich řad. J. ca.

Je pravdou, že také vy jste přicházeli
s určitou nedůvěrou do staré vlasti,
ta však nebyla odůvodněna, neboť ú-
řady ČSR se pečlivě na váš příchod
připravily. Ve shromažďovacích stře-
discích měli jste vyvěšeny vyhlášky,
které vás upozorňovaly na všechna
opatření, která úřady učinily ve váš pro-
spěch a velitelé středisek i ostatní per-
sonál byli vám nápomocni při řešení
všech otázek a dotazů, které se pocho-
pitelně jen sypaly na hlavy těchto or-
gánů. V každém shromažďovacím stře-
disku bylo postaráno o včasné a rychlé
usídlení v zemědělství, v živnostenské
provazovně nebo umístění v námezdním
poměru či ve svobodných povoláních.
Někteří z vás však nedbali těchto
opatření a hledali si na vlastní pěst
možnosti usídlení a byli nespokojeni,
když se přesvědčili, že soukromé infor-
mace o volných uselostech nejsou
správné. To je však již všechno šťastně
za námi. K 30. červnu 1947 byli usídlení
i poslední z těch, kteří nebyli usídlení
na vhodných uselostech.

Za účelem koordinace všech usídlo-
vacích a ubytovacích orgánů, jakož i k
rychlému vyřizování všech žádostí a
dotazů, byla zřízena Pracovní komise
ministerstva sociální péče v Žatci, která
všechny tyto otázky řešila na místě
ve střediscích žateckého obvodu i v os-
tatních střediscích. Bylo nutno postarati
se o včasné a vhodné informování kra-
janů z Volyně o všech opatřeních po-
mocí místních rozhlasů, bylo nutno opa-
třiti válečným vdovám zálohy na pense,
jakož přihlášky k jich výplatě, bylo
nutno obstarávali přihlášky civilních a
válečných invalidů, umísťování nezletí-
lých sirot, slepců, nemocných nebo pře-
stárých, bylo zprostředkováno přidělo-
vání trafik, umísťování invalidů v pra-
covním procesu, umožnění pokračování
ve vysokoškolských studiích a mnohé
jiné věci. Denně docházelo do kan-
celáři komise 80—100 dotazů osobních
i telefonických o adresách reemigrantů
již usídlených. Bylo nutno prováděti
řadu intervencí na místech, kde počá-

teční nedůvěra brzdila dorozumění.

Vzpomínám vzácné spolupráce se
všemi úřady a orgány, které byly ú-
častny na reemigraci z Volyně. Jenom
skutečnému vypětí sil, špičkovému vý-
konu všech, pracujících bez ohledu na
úřední hodiny, osobní pohodlí a zisk,
se podařilo dobré dílo. Byli to obzvlá-
ště oni jednotlivci, kteří věnovali svůj
volný čas společné myšlence na zdárné
ukončení akce.

Čtu-li dnes v novinách nebo sly-
ším-li v rozhlasu zprávu, že ta či ona
obec osídlena volynskými Čechy nebo
jmenovaní jednotlivci z reemigrantů
z Volyně mimořádně plní dodávkovou
povinnost, vzpomínám na svá slova z
loňského roku, jimiž jsem každého
event. nespokojence uklidňoval, že
se totiž za několik let sžijete s domo-
rodci a že společným úsilím budeme
budovati lepší příští své republiky.

Jako bývalý předseda Pracovní ko-
mise ministerstva sociální péče v Žatci
děkuji vám za dík, který jste nám pro-
jevili v 37. čísle druhého ročníku svého
týdeníku 9. září 1947, děkuji také i já
vám za projevenou ochole a důvěru a
přeji vám hodně osobních úspěchů
v naší drahé republice.

Současně plním svůj slib a podávám
několik konečných cifér o reemigraci
z Volyně:

K 17. 6. 1948 je usídleno v ČSR re-
emigrantů z Volyně:
Zemědělců

8.088 rodin, t. j. 32.352 osob,
v námezdním poměru
a jiných povoláních

1.456 rodin, t. j. 5.824 osob,
v živnostech

162 rodin, t. j. 648 osob,
celkem 9.706 rodin, t. j. 38.824 osob.

V těchto číslech nejsou ovšem zahr-
nuti krajané z Volyně, kteří byli během
doby umístění ve vyšších službách
nebo kteří se dosud nehlásili u mini-
sterstva sociální péče k dodatečné
evidenci reemigrantů z Volyně za úče-
lem daňových úlev. Vlad. Sál.

Hlas revoluce, 4. VIII. 1948.

Reemigranti v novém domově

Za tři roky od skončení války vrá-
tilo se k nám do republiky asi 190.000
našich příslušníků ze všech končin
světa. Přicházeli většinou bez pro-
středků, do poměrů hospodářsky ne-
ucelených; bylo třeba je zapojit do
práce, umístit je, ubytovat je, ošatit
je a dát jim peníze do základu jejich
nové existence. Vezme-li se v úvahu,
že poměry ve světě a také u nás ne-
byly urovnané, pak je třeba přiznat, že
vláda se zhostila dobře svého úkolu.
Podle prozatímních odhadů odborníků
stála reemigrace republiku asi dvě mi-
liardy Kčs. Pomocí státu a jeho úřadů,
za velmi účinného příspěví Čs. ústavu
zahraničního, Čs. Červeného kříže a
pomocí všech lidí dobré vůle se po-
dařilo reemigranty z velké části postavit
na všeobecnou sociální úroveň pra-
cujících lidí v republice. Zvláštní zá-
sluhy o zlepšení postavení reemigrantů

má br. poslanec Dr. B. Steiner, který
jim věnuje všechny svůj volný čas
a dovede vždy správně řešiti jejich
složitě problémy.

Reemigranti se vžívají do nových poměrů

Reemigranti přišli do vlasti z ji-
ných států, s různými politickými re-
žimy. Jako naši státní příslušníci byli
v cizině bezprávní. To však nezname-
ná, že by všichni byli politicky neuvě-
doměli. Sledovali bedlivě poměry v
zemi, kde žili, a z dálky pozorovali i
vývoj poměrů v republice. Když po
letech pobytu v cizině se vrátili do
vlasti, chtěla je reakce získat pro své
plány. Tomu bylo čeleno uvědomovací
prací odboček ČÚZ a jiných krajan-
ských sdružení. Výsledek této práce
byl dobrý, neboť reemigranti z nej-
větší části volili jednotnou kandidát-

ku Národní fronty. Podle zpráv tajemníků sekretariátu ČÚZ je v průmyslových městech pracovní morálka u reemigrantů dobrá, spolupráce s úřady se lepší a reemigranti mají kladný postoj k režimu.

Mnoho bylo vykonáno po stránce hospodářské. Dik četným pomocným akcím je nyní asi 80% až 90% reemigrantů hospodářsky postaveno na úroveň českého osídlení v pohraničí, který přišel z vnitrozemí. Reemigrantům byla poskytnuta sociální výpomoc a peněžní zápůjčky; byla pro ně provedena ošacovací akce velmi úspěšná. Přes to je u reemigrantských rodin velká potřeba textilií a ložního prádla, zvláště u rodin s 6, 8 a 10 dětmi.

Pojem reemigrant musí časem zmizet

Republika reemigrantům pomáhala a ještě pomáhá. Přichází však čas, kdy navrátilci si musí sami dále pomáhati svou pílí a pracovním úsilím, jako to mnozí z nich již dělají. Vzorom v tom mohou být volyňští Češi, kteří jsou dobrými hospodáři; při tom jsou skromní, mají lásku k půdě a radost z práce a řídí se příslovím:

Pozor na šeptandu

Stáčí, když si sednete někde ve vlnu a posloucháte, co si lidé povídají. Ono se toho povídá dost a dost. Ale někdy stoupá rozum nad tím, co člověk slyší. Jedete-li z Brna, v Olomouci se dovíte, že v Brně se stalo to aneb ono; než přijedete do Prahy, slyšíte již, že se to stalo v Olomouci. Každý něco dodá a pak je jisté, každý chce přísahat. Když byly čtyři politické strany, varovali jsme vás, abyste dali pozor a nestali se nástrojem některé z nich, však běh života dal nám za pravdu a mnohý z nás se takovým nástrojem stal. Těžili z toho naši nepřítelé. Na obrátku se otočili a využili toho proti nám. Dnes bují zase šeptanda, neopodstatněná, ale mající na cíli rozvrátit u nás klid a pořádek. Proto pozor na ty „zaručené“ zprávy. Každý se z toho vyvíkne a nás nezkušený krajan v tom zůstane. Všelijaké letáčky a dokonce podvrtné skupinky si hrají s ohněm jako malé děti. Loví v řadách našich krajanů. Zde je jediná možnost odmítnout takové pikle, neb následky by byly hrozné. Bylo by to nedůstojné nás, bojovníků za svobodu. Jsme úzce spjati s celým národem a také budeme snášeti s ním

„Komu se nelení, tomu se zelení“. Navrátilci musí se sžít s okolím, splynouti s národem, nebudou stále „reemigranti“, nýbrž občany republiky jako ostatní lidé v republice. Odbočky ČÚZ přejdou postupně od péče o reemigranty k plánovité péči o krajany v zahraničí. Na podzim bude organizována dárková akce pro krajany v cizině. Zasláné upomínkové věci budou malou splátkou za to, co oni udělali pro národ a republiku v obou světových válkách.

Pro tuto činnost bude třeba zainteresovat širší veřejnost. Nedávné zájezdy krajanů z ciziny po sokolském sletu do pohraničí vzbudily velký zájem a lidé si začínají více všimnout našich krajanských kolonií v zahraničí. Odbočky ČÚZ mohou nyní podniknouti nábor pro získání členů z řad domácích lidí a rozšířit tak základnu svého působení. A obrátit svou činnost směrem Odbočky by mohly převzít záštitu nad krajanskými spolky — odbočka ČÚZ stala by se kmotrou některého krajanského spolku v cizí zemi, třeba až v Australii. To by velmi přispělo k upevnění pouta mezi krajany ve světě a vlasti.

dobré a zlé. Není možné se zpronevěřit těm tisícům padlých z našich řad a ideálům, pro něž jsme bojovali. Ti, kdož rozšiřují tuto zhoubnou metodu, jsou za ni placeni. Mezi námi se budou snažit zase najít obětího beránka, kterého by obětovali. Proto pozor! Jsme ve vlasti, hledme si svého povolání, snažme se vzdělávat, školit odborně, abychom obstáli v životě, který máme před sebou. Budme si jisti holé skutečnosti, pokud bude u nás klid a pořádek, bude se nám dařit dobře. Jen si vzpomeňte, jak katastrofální byla loňská úroda, hrozil hlad, co vše se o tom napovídalo, strašilo, skutečnost — nikdo hladu nezemřel. Vždyť máme zkušenosti. Nám nepomohla žádná zaslá politická strana, nikdo se nás neujal, a naopak se nás ujímali lidé, které jsme odmítali. Doufám, že dokážeme být rozumní a vděční! Dokázali jsme to v únoru, dokázali jsme to v hlasování, dokážeme to v budování a věřím, že i této smečce šmelinářů, našeptavačů a rozvrtníků odoláme. Nikdo z volyňských krajanů nesmí na toto nekalé dílo nalínout.

J. K-se-k

Ulehčení uchazečům o přiděl rodinných domků

Osídlovací úřad a Fond národní obnovy je typem úřadu, který se snaží ulehčit osídlenčům práci a starosti jak se to jen dá. Po dobrých zkušenostech z prodejového řízení bytových zařízení a ostatních movitých konfiskátů, kdy úřad přišel za uchazečem a na místě provedl odhad a návrh prodeje, připravuje podobnou akci i při přidělu rodinných domků do vlastnictví. Již počátkem příštího měsíce budou uchazeče o přiděl rodinných domků navště-

vovat zcela neobvyklí hosté. Přijde k nim celá komise, složená ze zástupců místního národního výboru, Osídlovacího úřadu a Fondu národní obnovy a úředního znalce a pomůže uchazečům s vyplněním seznání domku a provede jeho ocenění. Uchazečům přijde tento postup zajisté velmi vhod. Nejen že je rychlejší, ale ušetří jim současně i čas a výlohy, spojené s návštěvou příslušné úřadovny, kterou by jina kmuseli podniknouti.

O Z

Války

kletba našich generací

Na neblahé planetě se zrodily generace, které zažily první polovici XX. století, které se jinak nazývá stoletím „osvíceným“. Tato krátká doba v dějinách lidstva byla naplněna dvěma světovými válkami a řadou menších, ale stejně krvavých válečných konfliktů, v nichž se formovala příští lidská společnost. Byla to však zároveň doba velkých sociálních a společenských převratů, které byly výslednicemi válek a ozbrojených konfliktů mezi evropskými národy a státy.

Válka, jako nástroj imperialistických států, je do dnešní doby největším nebezpečím, které hrozí pokojným národům. Denně jsme svědky toho, že ani poslední, nejhorší ze všech dosaavadních světových válek, nepoučila světové imperialisty v jejich mocenských a panovačných záměrech a že jsou i nadále rozhodnutí zachraňovat válkou soumrak kapitalistického světa.

Tlak světového imperialismu však na druhé straně vyvolává stále mohutnější protitlak států lidově demokratických, které v čele se Sovětským svazem vytvářejí pevnou obranu světového míru. Stále víc se ukazuje, že ve světě je mnohem početnější skupina, která se staví proti záměrnému vyvolávání válečných konfliktů a včas je likviduje. Nemůže nás proto mylit, tím méně pak znepokojovat, jestliže mezinárodní tábor imperialistů používá každé záminky, aby hrozby válkou zachránil své mocenské posice, které ve světě ztrácí právě pro svou bezhlavou kořistnickou politiku.

Právě v poslední době jsme byli svědky velké prohry mezinárodního imperialismu, který používal Německo jako nástupišťe proti svému hlavnímu odpůrci Sovětskému svazu. Tak zvaná „bitva o Berlín“, která byla souvislým článkem systematické „války nervů“, nakonec odhalila nejen diplomatickou, ale i mocenskou slabost západních imperialistů. Sovětskému svazu a státům lidově demokratickým měla být náležitě ukázána „síla bloku“, který vytvořil západní Německo, stal se tvůrcem Beneluxu a t. zv. Marshallova pomocného plánu. Politika zastrašování byla vybičována až k jistým „válečným opatřením“, jež však byla z Washingtonu zase chvatně odvolána, když Sovětský svaz projevil pevnou rozhodnost neustoupit od zásad, které byly kdysi vtěleny do smlouvy a spojenci z druhé světové války slavnostně podepsány. Bylo beznadějně vyhržovat státu, který nesl celou tíhu fašistického náporu ve válce a svou silou a morální velikostí na všech časech proslavil dobytím Berlína. Tato síla také rozhodla o pokojující prohře mezinárodního imperialismu v době přítomné a bude rozhodovat pokaždé, kdykoli se bude pokoušet starý a kapitalistický svět pokoušet starý a dávno odbylý kapitalistický svět zachránit před konečným zánikem.

-ak-

J. FOLIČEK:

O dějinách Volyně

Vracím se zase k věci, o níž jsem kdysi ve „Věrné stráži“ psal, a sice — sepsání dějin volyňských Čechů.

Jak jsem se již tehdy zmínil, byl ještě na Volyni v roce 1938 pověřen sepsáním nástinu dějin české Volyně p. ing. Alois Knotek, známý spolupracovník českého tisku na Volyni. Jak jsem se sám přesvědčil, měl již p. ing. Knotek nějaký materiál pohromadě. Od té doby uplynulo dlouhých a těžkých deset let, které sebou mnoho přinesly a také mnoho odnesly. O p. ing. Knotkovi nejsou nyní žádné zprávy a je docela možné — byl to už starší pán — že ani nežije a téměř s jistotou možno předpokládat, že zahynul jím sebraný materiál. To znamená, že se musí s touto prací začít úplně znova. Čas nezastavitelně kvapí, přináší nové věci, nové dojmy a pod jejich vlivem se rychle zapomíná na věci staré. Kromě toho mnoho vzácných pamětníků volyňského života nám odešlo již na věčnost a z těch, kteří mezi námi jsou, nemá nikdo smlouvu se životem, do kdy zde má mezi námi býti. Proto myslím, že záležitost sebrání materiálu pro dějiny volyňských Čechů by neměla být odkládána. Práce nyní by byla usnadněna tím, že máme svůj Svaz, který nemusí být věčný a bez něj by se pak tato akce prováděla již značně obtížněji. Myslím, že při letošní valné schůzi Svazu, která snad má být v říjnu, měla by tato záležitost přijít na pořad

Mateřské školy na zákonném podkladě

Mateřské školy, které se tak výborně osvědčily, byly dosud improvizovaným sociálním zařízením. Nyní podle osnovy vládního nařízení, kterou schválila vláda, má být mateřské školství budováno tak, aby potřeba mateřských škol byla podle hospodářských možností postupně a podle naléhavosti stejnoměrně uspokojována. Mateřská škola má být zřízena v obci nebo závodě, jestliže se přihlásí nejméně 20 dětí. Vládní nařízení určuje případy, podle nichž mají být děti do mateřských škol přijímány. Důležité je ustanovení, podle kterého v určitých případech může být docházka do mateřské školy prohlášena za povinnou.

Osnovu vládního nařízení předložil ministr školství prof. dr. Zdeněk Nejedlý. Osnova je dílem našich nejpřednějších pedagogů a činí z mateřských škol nejen nástroj sociální péče, kterým se ulevuje pracujícím matkám, nýbrž i významné opatření kulturně výchovné. Tím se jen zvyšuje funkce a poslání mateřských škol.

Vládní nařízení je opatřením, které které účinně láme předsudky, jež se proti mateřským školám dosud neodůvodněně vyskytovaly mezi mnohými matkami. Mateřské školy se již na folik osvědčily a ukázaly natolik potřebnými, že pro ně uzrál čas, aby se staly pravidelným a normálním sociálně-pedagogickým zařízením.

schůze, aby pak bylo skutečně ihned přikročeno k práci.

Námítka, že snad je to práce zbytečná, zde nikterak neobstojí. Těch osmdesát let života na Volyni, to je osmdesát let práce, útrap, odříkání, zápasu, ale také osmdesát let národního a vlasteneckého zánícení, o jakém lidé ve vlasti nemají mnohdy ani potuchy, ač by zde — řeknu to přímo — mnohé věci z našeho života mohly být dávány za příklad. Nečekejme také, že snad někdo jiný vydá o našem životě svědectví nebo, že vydá svědectví o naší účasti na odboji. Tož tohle bychom čekali marně. Jako příklad mohu uvést výňatky z dvou učebnic českého dějepisu, které vyšly v Praze již po osvobození: Autorem obou knih je J. S. Touc. V jedné z nich, nazvané „Stručné československé dějiny“ se o vojenském odboji v SSSR píše doslova toto: „... Slavná ruská armáda porazila Němce na podzim roku 1942 u Stalingradu, a potom je začala nezadržitelně vybíjet z Ruska. Po jejím boku šla brzy i naše armáda československá...“

Přesně tolik!
A pak čkej, občánku, že se tvé dítě

ve škole bude učit, jakého hrdinství a jakých obětí bylo třeba, aby se mohla zrodit nová svoboda!

O partyzánském hnutí v Čechách a na Moravě, o slovenském povstání a o čtyřdenních bojích Prahy je zde přece jen půl stránky textu...

V druhé knize téhož autora, určené pro III. a IV. třídu měšťanských škol se píše: „... Zvláště velká armáda se uložila ve Svazu sovětských socialistických republik. Pomáhala potom po boku Rudé armády vybíjet Němce z Ruska. Nakonec osvobodila společně s Rusy naši drahou domovinu...“

Ani o puntík více, ani o puntík méně a takových příkladů by se dala uvést celá řada.

Jsmo proto jedině my sami, kteří jsme povinni vydat svědectví o sobě, svědectví, na něž budou hrdí potomci Volyňáků a také svědectví — odkaz všem těm synům a dcerám českého národa, kteří budou chtít hledat příklad národní hrdosti, vytrvalosti a obětavosti, jakou projevila malá hrstka lidí z svého osmdesátiletého života v cizině, lidí, jimž se dnes říká volyňští Češi...

Zdraví — nejdražší statek národa

Zdraví jest nejdražší národní statek, neboť jen zdraví lidé mohou splnit nutné úkoly k udržení státu a jeho vzestupné pokrokové linie, tvořit nové hodnoty hospodářské, kulturní a mravní. Je proto zdravotnický plán pro nadcházející pětiletku — o němž byli informováni novináři z úst ministra zdravotnictví Plojehara a odborového přednosty docenta dr. Alberta — věcí nad jiné důležitou.

Zdravotnický pětiletý plán buduje základy pro socialistické zdravotnictví, klade základy k preventivní péči k docílení optimálního zdravotního stavu národa, aby se zpomalil proces stárnutí a bránilo nemocem, které se objevují v poloze hospodářských ztrát. Náklady na zdravotní péči tvoří malý zlomek proli ztrátám způsobeným škodami na zdraví.

Dosavadní československé zdravotnictví nebylo sjednocené, staralo se o ně kromě ministerstva zdravotnictví ještě ministerstvo sociální péče, školství a osvěty, národní obrany, výživy, zemědělství a dobrovolné organizace, jakož i instituce nemocenského pojištění. Od února 1948 se státní zdravotní správa snaží o sjednocení veškeré zdravotní péče a plán pro budoucí pětiletku předpokládá po přijetí zákona o jednotném národním pojištění zákon o zelaťnění všech léčebných a ošetrovacích ústavů.

V prvé řadě chceme zvýšit výstavbu našeho nemocničního ústavnictví, v němž jsme velmi pozadu za světovým standardem. Chceme budovat dále ústavy národního zdraví a kojenecké ústavy jako ochranu před vysokou úmrtností, kde jsou ošetřování kojenci

a současně matkám vštěpovány zásady moderního zdravotnictví. Je v plánu důležitá calmačiční akce pro zmírnění neúměrně vysoké úmrtnosti na tuberkulózu v ČSR. Plánuje se zařízení odborných ústavů, znárodněných lázní a přírodních léčivých zdrojů.

Ochranná zdravotní péče přechází do státní zdravotní správy. Poradenská činnost je organizována podle okresů v ústavech národního zdraví. Národní pojištění si předsevzalo vybudovat pokud možno dostatečnou síť ambulatorií. Ovšem tyto úkoly jsou tak obsáhlé, že by jejich realizace musila být rozvržena do dalších pětiletok. Zatímni řešení jest nalezeno v útvaru „zdravotních středisek“, kde jsou spojeny ústavy národního zdraví s ambulatorií národního pojištění. Příkladně budou podle místních poměrů a množství k nemocnicím.

Zdravotní pětiletý plán pamatuje na podporu zvýšení populace, na výstavbu zdravotní, výkumnictví a současně i zvýšení počtu odborných školených pracovníků, kteří by tento plán mohli uskutečňovat. K provedení je potřeba dostátek lékařů, ošetrovatelek, soc. zdravotních pracovníků, porodních asistentek, odborných laboratorních sil, lékárníků i dentistů. I na to vše je v pětiletém plánu pamatováno v spolupráci s ministerstvem školství a osvěty.

V rámcovém programu i v detailním propracování plán zasahuje do všech složek moderní zdravotní péče, aby zachoval národu předpoklady pro cenný statek — národní zdraví, které jest nejužádnější hodnotou nejen ideální, ale i materiální.

Hospodářské souvislosti

Kritické hlasy, které se ozvaly po oznámení květnových výsledků plnění dvouletého plánu, vyvolaly v části naší veřejnosti nesprávné představy. Zejména ti, kdo vývoj našeho plánovaného hospodářství sledovali od počátku se škodolibou žádosťivostí, aby na něm našli co nejvíce chyb, domnívali se, že se konečně dostavil okamžik selhání plánu, které přívrženci starého řádu nepřestali prorokovali již od prvního vkročení do naší dvouletky. Jak daleko však jsou ti lidé od pravdy. Zapomínají, že kritika v lidové demokracii neslouží a nesmí sloužit k tomu, aby bořila, nýbrž aby pomáhala stavět. A poněvadž náš dvouletý hospodářský plán je plánem budovatelským, je také jeho kritika, byť sebe ostřejší, ale pozitivní, součástí budovatelského úsilí.

Žádné dílo nezrodí se bez vady a žádná lidská činnost neobejde se bez poklesků a chyb. Tak je tomu i s dvouletým hospodářským plánem, který nadto je naším prvním pokusem na cestě plánovaného hospodářství. Ale právě z povahy plánovaného hospodářství vyvěrají nejučinnější prostředky k tomu, abychom vady a chyby, které se vyskytnou, co nejrychleji odstranili a napravili. Zatím co tam, kde hospodaříme bez plánu, se škodlivé účinky chyb často nepozorovaně rozrůstají až ve skutečnou hospodářskou krizi, u plánovaného hospodářství máme možnost, abychom nepříznivé zjevy — pokud je to ovšem v lidských silách — flumili v zárodku.

Hospodářský organismus je v plánovaném hospodářství jakoby pod stálým lékařským dozorem, pečujícím o to, aby stejně jako moderní lékařská věda výskytu chorob předcházela a léčil je v samých počátcích. Měsíční výkazy o plnění hospodářského plánu jsou jakýmsi roentgenovým snímkem, který nám jasně ukazuje, kde náš hospodářský organismus pracuje bezvadně a kde se vyskytují potíže. Je samozřejmé, že výsledky takového pozorování mohou být pro naše hospodářství jen prospěšné i když se v tom kterém období vyskytne nepříznivých zjevů více než bychom si přáli. Nechceme před nimi strkat hlavu do písku, naopak, chceme je znát, chceme znát jejich příčiny, chceme jim čelit a chceme je odstraňovat. K takovým důsledkům vedlo také kritické hodnocení výsledků květnového plnění úkolů, jež nám ukládá dvouletý hospodářský plán. Reakce se dostavila v samých závodech, kde vzniklo hnutí proti absentismu, který nás připravuje o stálice hodin práce a který během úkolů rozděluje nespravedlivě mezi ty, kdož pracují pilně a poctivě a mezi ty, kteří by se chtěli pracovním závazkům vyhýbat. Také s ostatními závadami v plnění hospodářského plánu se vypořádáme postupně a důsledně.

V celku však třeba říci, že v nejdůležitějších sektorech našeho hospodářství je dvouletý hospodářský plán

plněn dobře a s úspěchem. Konstantoval to předseda Ústřední plánovací komise Ing. dr. E. Outrata ve výkladu, který podal před závěrem parlamentního zasedání ve výboru pro kontrolu provádění dvouletky. Jeho zjištění opírá se nejen o přesné a podrobné informace, ale také o snahu podat sněmovnímu výboru obraz věrný a nezkrasovaný. Není ovšem možné, aby hospodářský plán byl ve všech směrech plněn stejně úspěšně. Byl by to sice ideální stav, ale velmi těžko dosažitelný.

Jsou ovšem vlivy, které nemůžeme sami dokonale zvládnout nebo vyřadit. Viděli jsme na příkladu loňského sucha, jak hluboce se promílly jeho důsledky nejen v zemědělství, nýbrž v celém našem hospodářství. Jedním z nejmarkantnějších zjevů byl v této souvislosti vzestup dovozu potravin ze zahraničí. Dosáhl za prvé pololetí letošního roku nebyvalé částky 7.536 mil. prol. 1.944 mil. Kčs ve stejném období roku loňského. Již tento rozdíl k tíži našeho dovozu je sám o sobě téměř s to vysvětlit velké pasivní saldo našeho zahraničního obchodu za prvních šest měsíců letošního roku.

Odrad zvýšeného dovozu potravin projevuje se ovšem také na našem

vnitřním trhu spotřebního průmyslového zboží. Průmyslové výrobky jsou našim nejvýznamnějším platidlem a následkem loňského sucha staly se platidlem takřka jediným. Cím více jsme dovezli, tím více musíme vyvézt. To je zásada, rovnající se přírodnímu zákonu. Proto tak značná část průmyslových výrobků musí směřovat na zahraniční trhy. Musíme jim zaplatit nejen suroviny, kterých nezbytně potřebujeme k výrobě, ale i všechno to, co nám pomohlo po loňské neúrodě zadržet hlad. Dnes se před námi objevují vyhlídky již příznivější. Naše domácí sklizeň obilí slibuje vydatný přínos pro naše vyživovací hospodářství. Máme ovšem vedle toho možnost dovézt obilí ze slovanských stálů, zejména z bratrského Sovětského svazu, takže sklídíme-li beze ztrát všechno, co se u nás urodilo, nebudeme si muset dělati starosti o naše základní potravinové příděly, ba otvírají se i možnosti v určitém směru překročit i uvolňování vyživovacího hospodářství. Musíme si však uvědomit, že zlepšování hospodářské situace vyžaduje na pravém místě pracovního úsilí, a to pracovního úsilí všech. Ve znamení tohoto poznání musíme především dovršit letošní žně.

PaH

Družstevnictví na nové organizační základně

V těchto dnech podepsal prezident republiky Klement Gottwald v přítomnosti představitelů našeho družstevnictví základní družstevní zákon — zákon o Ústřední radě družstev.

Organisace družstevnictví u nás spočívala dosud na vlád. nařízení č. 242/1942 Sb. o svazech výdělkových a hospodářských společenstev. Tím bylo vytvořeno několik družstevních svazů, jimž však chybělo společné ústředí, které by sjednocovalo všechny družstevní sektory a které by bylo zároveň vrcholnou organizací jednotného československého hnutí, zaměřeného k společné práci ve prospěch pracujícího lidu. Tento nedostatek odstraňuje nový družstevní zákon, jehož platnost se vztahuje i na Slovensko. Speciální zájmy slovenské jsou respektovány tím, že pro družstva na Slovensku bude zřízena slovenská rada družstev se sídlem v Bratislavě, jež bude oblastním orgánem Ústřední rady družstev. Kromě toho se slovenským družstevníkům dostane úměrného zastoupení v představenstvu Ústřední rady družstev.

Význam nové základny našeho družstevnictví není však zdaleka jen ryze formální. Družstevnictví má v našem lidově demokratickém státu velmi důležité poslání. To zdůraznil také při podpisu zákona prezident republiky Klement Gottwald. Zvláště podtrhl úlohu družstev na široké frontě boje za zajištění výživy a plynulého zásobování lidu, stejně jako v péči o zvelebení hospodářského a sociálního života na vesnici. Činnost zemědělských družstev přinese podle slov presidenta

republiky Klementa Gottwalda výhody a úspory nejen zemědělcům, ale i široké spotřebitelské veřejnosti. Spotřební družstva musí svým dílem přispět k zabezpečení spravedlivé distribuce, jakož i vzorného a plynulého zásobování pracujících vrstev. Vedle těchto praktických úkolů připadá družstvům péče o ideovou výchovu i vedení členstva, ježž cíle směřují k vytváření nového společenského řádu.

Ústřední rada družstev bude ovšem centrálním orgánem. Jinak bude v družstevnictví provedena účelná decentralisace, v jejímž rámci případnou důležité úkoly krajským organizacím družstev. Dále budou vytvořena okresní družstva spojením skladištních a spotřebních družstev. V jednotlivých místech pak budou sloučením vytvořena družstva místní.

Nová organizační základna našeho družstevnictví jistě přispěje k jeho dalšímu rozvoji. Již dnes má v českých zemích spotřební družstevnictví přes milion členů, t. j. rodin a na Slovensku asi 320.000 členů. Ve skladištních družstvech je organizováno 80% až 90% našich zemědělců.

J. S.

Poděkování. Děkuji touto cestou co nejsrdčnější brigádě z řad zaměstnanců SČZv a Věrné stráže, která mi umožnila sklizení úrody během týdne tak, že jsem mohla jako jedna z prvních na Zatecku splnit na 130% předepsaný kontingent dodávky obilí.

Josefa Bajborová,
Zatec, Husova ul.

Obnovme i v pohraničí staré lidové tradice

Zvyky, obyčejy a tance jsou živým výrazem života lidu. Jsou to studnice hluboké víry a radosti. Kdo viděl na Slovanské zemědělské výstavě nebo jinde v krajích národně a nábožensky zachovalých ony nádherné zvyky a tance v pravých národních krojích, ten nikdy nezapomene. Já osobně nikdy nezapomenu na Státní sbor Pjalnického z SSSR, který hostoval krátký čas v Praze. Byl jsem na jeho představení třikrát. Co v jeho vystoupení bylo krásy a síly, které živily lid dlouhá staletí.

I určitá místa lidu zvlášť milá a pouť tam konané byly něčím, co národ udržovalo v dobách těžkých. Na Chodsku sv. Vavřínek by mohl vyprávěti, stejně jako sv. Antoníček na Slovácku o tom, kolik duší tam bylo probuzeno a uchváčeno láskou a vlastenectvím.

Staré zvyky: Jízda králů, Zrušení roboly, Královničky, dožínky a jiné, třeba jen obyčejné posvícení bylo událostí, na které se po celý rok těšil kdo.

I naše pohraniční kraje, které nám byly uloupeny již před staletími, měly

Nár. osvobození 11. 8. 1948:

Kdy má výměnkář nárok na sociální důchod

Základní podmínkou pro přiznání sociálního důchodu podle zákona o národním pojištění je průkaz potřebnosti. Za potřebnou se ve smyslu zákona považuje osoba, která nemá příjmy zabezpečující její výživu z vlastního majetku nebo z jiného pramene nebo právního nároku. Výměnkář na malých zemědělských usedlostech do 5 ha v oblasti řepařské, do 8 ha v oblasti obilnářské, do 10 ha v oblasti bramborářské a do 15 ha v oblasti pastvinářské považují se za potřebné, jestliže se při hodnotě výměnku nejvýše do 8.400 Kčs zřeknou dvou třetin výměnku. Je-li hodnota výměnku vyšší než 8.400 Kčs, musí se zřici výměnku v hodnotě alespoň 5.600 Kčs. U žadatelů, kteří se na takových usedlostech dvou třetin

slovanskou tradici, slovanské tance a písně. O tom by mohly vyprávěti české nápisy ve starých chrámech na Žatecku a kosti slovanských bratří pod nimi odpočívající. Takovým krásným národním zvykem bývala na Žatecku Dočesná, neboli Volba chmelového krále.

Tento starý zvyk již po svém příchodu do Žatce chtěl vzkřísiti předseda MNV Frant. Malát a teprve tento rok bylo rozhodnuto, že tento starodávny zvyk se bude opakovati každým rokem a bude dnem radosti nad zdařeným dílem chmelovým.

Neděle 19. září bude dnem, kdy Žatec přijme do svých zdí lidově demokracický lid celého kraje, pozdraví jej, dá mu radost, zábavu a jistotu, že práce konaná v potu tváří zemědělským lidem není marná.

I volyňští krajané přijdou tohoto dne do Žatce ze všech míst v kraji a spolu s námi znovu jasně dokáží, že jedno jsme. Na shledanou 19. září v Žatci.
J. Dušek

tin výměnku nezřeknou, bude hodnota výměnku odpočítána od sociálního důchodu a bude jim pak vyplácen jen důchod snížený, nejméně však 3.600 Kčs ročně.

Výměnkářům z větších usedlostí než jak uvedeno nahoře, může být sociální důchod přiznán jen tehdy, prokáží-li, že jsou potřební a že je ohrožena jejich výživa. V případech, kde zemědělec, třeba již práce neschopný, drží celé hospodářství nebo část hospodářství ve svém vlastnictví, ačkoliv ve skutečnosti toto hospodářství vede jeho syn se svou rodinou, bude třeba, aby se držitel hospodářství, má-li být uznán za potřebného, vzdal vlastnictví k tomuto hospodářství.

Nic nezmařit!

Hodnotu ovoce obyčejně posuzujeme a odhadujeme podle toho, kolik ovoce je na stromech. Ale zapomináme, že k úrodě ovoce, aspoň tvrdého, zcela patří i to, které spadalo do příkopu nebo do trávy pod strom.

Spadalá jablka jsou zvláště výborná pro kuchyňské zpracování, i nezralá. Ostatně vltir nesnáší na zem jenom ovoce černivé a zakrnělé. Mezi spadalým ovocem je značně i ovoce zdravého, které bývá zachráněno, jestliže sbíráme toto spadalé ovoce pro kuchyňskou potřebu.

Prakticky lze říci, že ani jediné jablko není k nepotřebě. Z každého jedlitého jablka lze vykrojit část, která je zdravá a použitelná. Nezralá spa-

dalá jablka jsou výborná pro kuchyňské zpracování proto, že ze spadalých jablek vaříme znamenitá jablečná povidla, které jsou též neobyčejnou chutnou pomazánkou na chléb, lisujeme z nich jablečnou šíavu nebo také upravujeme lahodný jablečný rosol. Uvážili se, co vše lze upravit z ovoce, po kterém se zpravidla jen šlape a které bývá ponecháváno v ovocných alejích a sadech na pospas hnilobě, pak věru nelze chápat, že je u nás zpracování spadalého ovoce stále tak málo vžito. Není to jen zdravé ovoce, které možno kuchyňsky zpracovat. Zpracováním spadalého ovoce nastavujeme naši úrodu ovoce, což je jistě záslužný národohospodářský čin.

Houby a houbáření

Léto se ohlašuje houbami, které pak rostou do pozdního podzimu. Sbíráni hub je našim dobrým lidovým zvykem. Ne ve všech zemích, které jsou též dosti požehnané lesy, se rozumí sbírání hub. Lesy poskytují houbami značné hospodářské hodnoty, neboť jsou zdravým příspěvkem k výživě v době, kdy ještě nenastoupila výživa z nových žní a kromě toho jsou i příjemným a vítaným výdělečným přínosem. Proto sbírání hub bývalo a je u nás úplně volné, ačkoliv za někdejších lesních velkostatků se chudému lidu ve sběru hub často velmi hrubě a brutálně překáželo.

Sběr hub má být ovládnán citem k přírodě. Sbíráme jen houby, které známe a ke kterým máme důvěru. To však neznamená, že ostatní houby máme na místě rozdupávat, porážet, či rozbíjet. Houba jest také okrasa lesa a přírody. Kromě toho mohou přijít po nás jiní houbáři, kteří sbírají houby, které my falešně máme za nepoživatelné. Ale také některá zvěř se živí houbami. Nemáme ji připravovat o tuto potravu. V lese máme aké co nejméně rušit zvěř z klidu. Nesmíme se odměňovat špatně lesům tím, že bychom poškozovali stromy a lesní kultury.

Houby se mohou hned upravovat (smažit nebo do polévky) nebo se mohou sušit či nakládat. Smažené houby s vajíčkem a chlebem jsou vydatným jídlem a znamenitou pochoutkou. Sušené houby jsou radostí každé hospodyně. A nakládané houby jsou též pochoutkou i pro labužníky. Podmínkou veškeré úpravy jsou však houby čisté nečervivé a nezapařené. Houbat proto houby hned na místě pečlivě očisťuje a před úpravou je hospodyně ještě znovu dobře očistí.

Volyňští vedou

v soutěži výstavby státu

Svaz Čechů z Volyně vypsál soutěž mezi volyňskými Čechy v plnění povinností k národu a státu. Této výzvy uposlechli nejen krajané po celé vlasti na Moravě i v Čechách, ale zvláště na Podbořansku.

Vítězem v soutěži na Podbořansku je uvědomělý volyňský Čech, předseda MNV v Pšově, který prvý dodal celý kontingent předepsané sklízni ve výši 150%. Je to Antonín Valenta, jehož hrdinný syn, Toník Valentů, postrach Němců, padl u Dukly. Jsou tedy volyňští nejen dobří bojovníci, ale i pracovníci.

Předloňského roku v dodávce mléka v zimních měsících vedla tato obec denním průměrem na jednu ustájenou dojnicu přes 7 litrů, mezitím co jiné obce nedosáhli průměru ani jednoho litru.

Je to znovu důkaz kladného postoje Volyňských k státu, který se dokazuje ne slovy, ale skutky, a také důkaz, že volyňští nešmelí a dávají státu a lidu co jemu patří.
J. Dušek.

Zprávy svazu

Zájezd na Duklu, navrhovaný původně na 7.—10. září t. r., se odkládá ze závažných důvodů a nenastanou-li nepředvídané okolnosti, bude uskutečněn ve čtvrtém výročí překročení čs. hranic 1. čs. sborem v SSSR — 6. října 1948.

Přednáška krajana J. Pauluse o Argentině. Svaz Čechů z Volyně v Žatci zve všechny vol. Čechy i ostatní žatecké občany na přednášku krajana Jar. Pauluse o životě, poměrech a osudech Čechů v Argentině. Přednáška se koná v sobotu 14. srpna t. r. ve 20 hod. ve velkém sále hotelu Zlatý anděl v Žatci.

Oznámení. Ústředí Svazu v Žatci obdrželo MNO K. leg. tři diplomy a sovětské medaile pro následující příslušníky východní zahranič. armády: Košťál Vladimír, nar. 10. 12. 1909 Luck, Štefl Vladimír, nar. 12. 4. 1923 Čerka, Vondráček Jaroslav, nar. 23. 11. 1909, Kupičov.

Jmenování nechť se přihlásí na ústředí Svazu k vyzvednutí svých diplomů a vyznamenání.

Náhrada za občanské oděvy býv. přísl. 1. čs. sboru v SSSR

Upozorňujeme všechny býv. příslušníky 1. čs. sboru v SSSR, kteří při vstupu do armády odevzdali voj. správu do úschovy své občanské oděvy a kterým po válce při demobilisaci tyto oděvy nebyly z jakéhokoliv důvodu vráceny, že mohou s podání u útvarů, u kterých byli demobilisováni, žádosti o poskytnutí náhrady za tyto oděvy. Volyňští Češi, kteří byli demobilisováni u býv. zvl. voj. skup. „Žatec“, podají žádosti hospodářské správě voj. út. 4664 v Žatci. Všechny žádosti mají být podány do 1. 12. 1948. Na žádosti zasláné po této lhůtě nebude vzat zřetel. Žadatelé jsou povinni v žádosti uvést:

1. Kdy a kde odevzdali své občanské oděvy v SSSR a hlavně za jakých okolností,
2. jednotlivě pořizovací cenu odevzdaných součástek občanského oděvu a stupeň jejich zachovalosti,
3. komu byl oděv odevzdán (místo, označení skladu, jméno osoby, která přijala oděv k uskladnění),
4. alespoň dva věrohodné svědky, kteří mohou třeba i přísahou dotvrdit, že součástky, za něž požadují náhradu, byly skutečně 1. čs. sborem převzaty do úschovy a potvrdí stupeň jejich zachovalosti.

5. všechny ostatní okolnosti, které jsou s případem v souvislosti.

Mimo to připojí žadatel prohlášení, že součástky oděvu skutečně odevzdal a že mu tyto součástky nebyly vráceny a ani poskytnuta jakákoliv náhrada. K žádosti nechť se vyjádří a zaujme stanovisko bezprostřední představený (velitel setniny).

Příděl rodinných domků do vlastnictví

Rodinné domky jsou přidělovány do vlastnictví podle zákona čis. 31/1947 Sb. a podle vlády, nař. 163/1947 Sb. O přidělu rozhoduje s konečnou platností Osídlovací úřad a Fond národní obnovy v Praze na návrh MNV. Osídlovací úřad rozeslal již tiskopisy žádosti, které může uchazeč o přidělení rodinného domku do vlastnictví obdržet u MNV nebo ONV.

Žádost o přidělení rodinného domku nutno podati do 2 měsíců po vyhlášení rámcového plánu v obci, v jejímž katastru stojí. Nebude-li míti v době podání žádosti žadatel ještě vyhotovenou osvědčení o přednostním právu podle zákona 255/46 Sb., může mu na požádání MNV poskytnouti dvouměsíční lhůtu k obstarání tohoto dokladu.

Přednostní uchazeč, který jinak vyhovuje podmínkám přidělového řízení, neztrácí právo na příděl domku do vlastnictví tím, že není a nebude správcem domku. Národní správa domku není podmínkou pro příděl domku do vlastnictví přednostnímu uchazeči, vtom případě, že dosavadní uživatel domku nevyhovuje všem zákonným požadavkům přidělového zákona a nařízení.

Žadatelům, kteří se ucházeli o přidělení rodinného domku v pohraničí a nebyl jim přidělen, může MNV navrhnouti náhradní příděl (t. j. buď domek jiný v téže obci nebo okolí), nebo podíl na činžovním domě, příp. stavební parcelu, není-li dostatek rodinných domků.

Osvědčení o přednostním právu vystaví MNO, Praha-Karlín, Za Invalidovnu, po doporučení obouvoje složky prostřednictvím, které nutno žádosti podat. (B)en-

Různé zprávy

480 rodinných domků do přídělu. K 1. září bude v Žatci vyhlášen rámcový plán pro příděl asi 480 rodinných domků do vlastnictví jejich dosavadním osvědčeným uživatelům. Po přidělu nabytku a živnosti je to další významný konsolidační krok pro obyvatelstvo pohraničního Žatce.

Na Žatecku bude příděl živnosti

(eva) — 27. srpna bude v žateckém okrese zahájen příděl živnostenských konfiskátů do vlastnictví poctivým národním správcům. Slib daný Gottwaldovou vládou našim živnostníkům, bude na Žatecku splněn. Všichni poctiví živnostníci dojdou za svou námahu ve správě národního majetku spravedlivé odměny — přidělem svých živností. 27. srpna budou na Žatecku slavnostním způsobem přiděleny první živnosti a postupně pak budou následovat další.

Komu se stýská po Němcích!

hlk/vr-Most. — Bezpečnostní referát ONV v Mostě vydal vyhlášku a nařízení o zákazu lovení ryb v pohraničních potocích. Stalo se tak na základě zjištění, že je lovu zneužíváno k zakázaným stykům obyvatelů naší republiky s osobami žijícími na území sousedního státu. Je to jistě velmi nepěkný úkaz volající po potrestání, když někteří naši lidé s těmi, kterých jsme se po semiděletem poddanství a utrpení s lehkým srdcem zbavili, snaží se opět scházeti různými záludnými a vychytralými způsoby.

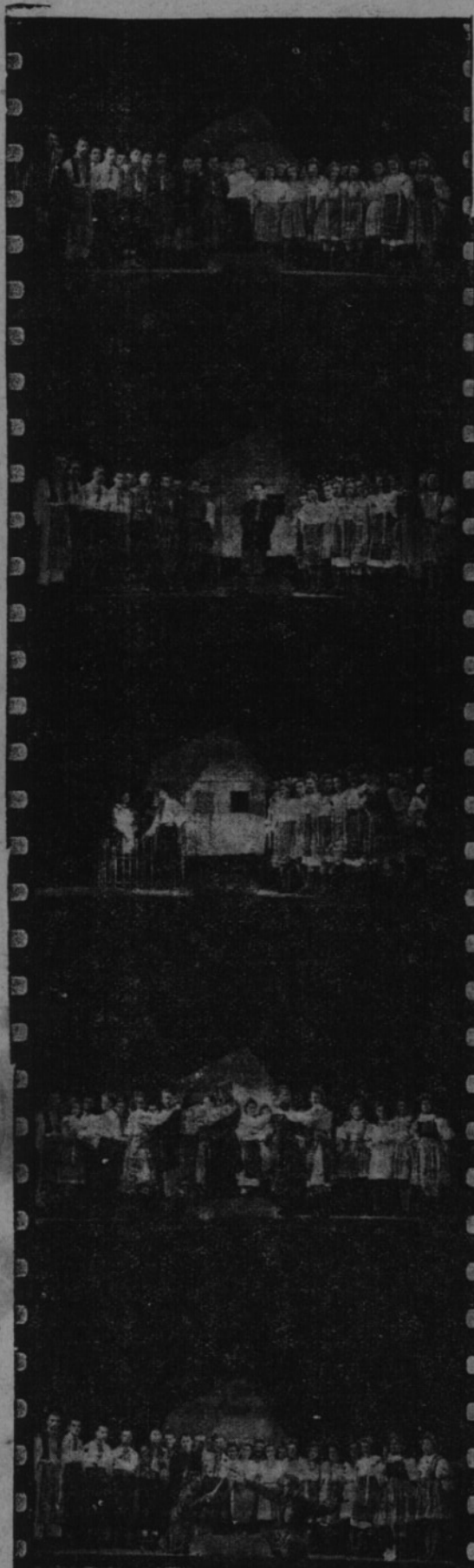
Upozornění volyňským krajanům!

V nejbližších dnech vyjde první kniha básní Jiřího Rébla Volyňského: **Věrní v cizině — věrní ve vlasti.** Bude milým překvapením pro každého volyňského Čecha a jeho přítele. Cena Kčs 50,—. Expeduje Kruh přátel volyňských Čechů, Žatec 199.

Nevíte možná, že odborná škola pro ženskou povolání v Žatci otevírá znovu ve školním roce 1948/49 šestiměsíční kurs pro vedení domácnosti. Účel této školy je, umožnit dívkám zaměstnaným v hospodářství dostatečné vzdělání, kterého je potřeba každé budoucí ženě-matce. Tato škola prohlubuje odborné znalosti a povznáší úroveň ženského vzdělání, připravuje ženu k samostatné činnosti v ženském povolání. Škola začíná 1. listopadu 1948 a končí 30. dubna 1949. Přihlášky přijímá ředitelství odborné školy pro ženskou povolání v Žatci, Ul. Petra Bezruče č. 13, písemně od 1. září 1948.

Upozornění. Přípravný výbor volyňských katolíků v Žatci 199, upozorňuje, že má na skladě větší množství modlitebních a náboženských knih, které proti uhrazení porta může poslat katolickým střediskům volyňským. Píše mu obraťem!

Poděkování. Přípravný výbor volyňských katolíků v Žatci děkuje kanovníkovi Dp. J. Sřížovi z Ostravy a P. Křenkovi z Lipniku n. B. za péči věnovanou volyňským katolickým krajanům.

Tribuna mladých

Soubor volyňské mládeže

Přichází zase podzim a zimní sezóna. Soubor se připravuje k další činnosti. Tak slibný začátek byl přerušena těžkým onemocněním mistra Libovického, v důsledku skládání maturit členů Souboru a také pracovním zařazením mládeže na našich národních žních, které pro nás byly prvými pravými žněmi v ČSR. I tak Soubor splnil své poslání. Několik vystoupení v Žatci a okolí, na Moravě neb Aši bylo velkou propagací slovenské vzájemnosti, morálním povznesením našich krajanů, kde jsme měli možnost se představit svou znalostí

slovanských řečí a národního bohatství.

Všechny tyto zájezdy se mohou kvalifikovat jako velmi úspěšné. Naši krajané dokázali, že Soubor mají rádi a jak je důležité, aby takový soubor zde byl. Proto říjnová soutěž přinese nové členstvo do Souboru, nové nadšení a chuť k práci. Těm, jež odcházejí ze Souboru a ze Žatce na další studia aneb za svým povoláním, přejeme hodně zdaru, a ať nezapomínají: všude, kde budou, propagovat slovenskou myšlenku a snažit se získat pro tuto myšlenku své okolí.

Soutěž lidového umění vol. Čechů

SCzV uspořádá v rámci říjnových soutěží lidového umění, jak tomu bývalo i na Volyni.

Zádáme proto všechny odbočky SČzV, aby této záležitosti věnovaly náležitou pozornost, aby mezi členstvem, zvláště mezi mládeží, vzbudily zájem o tento kulturní podnik a aby urychleně zasílaly ústředí vyplněné přihlášky zájemců.

Pro informaci uvádíme některé podmínky soutěže, jak je vypracoval kult. ref. Vlad. Libovický, který soutěž organizuje.

Soutěž je přístupná všem vol. Čechům, členům SČzV, a je rozdělena na 3 věkové skupiny. Od 10 do 16 let, od 16 do 25 let a od 25 výše. Účastníci soutěže z těchto tří skupin mohou se zúčastnit v každém oboru, to jest:

zpěv — sólo a sbor (národní písně české, slovenské, ruské, ukrajinské a polské).

recitace — sólo a sbor (básně autorů všech slovanských národů v těchto jazycích),

tance — sólové a sborové (národní tance všech slovanských národů, jakož i tance umělecké - baletní),

hudební nástroje — housle, klavír, harmonika (volba přednesové skladby je libovolná).

Ti, kdož si přejí zúčastnit se této soutěže, přihlásí se u odboček SČzV a v ústředí. Hlavní důraz budiž kladen na účast mládeže. Odbočky SČzV tyto přihlášky odešlou do ústředí SČzV v Žatci. Konečné datum přihlášení je do konce srpna 1948. V zá-

ří t. r. pojedje mistr Libovický po odbočkách a vybere ty, kdož se kvalifikují do soutěže vítězů, která se bude konati v rámci říjnových oslav a valné hromady SČzV v Žatci. Těmto vybraným soutěžícím bude hrazena cesta a pobyt. Vítězové obdrží upomínky a ceny. Odbočky se vynasnaží o podchyacení a zájem mládeže o tento podnik a tak podpoří kulturní tvořivost naší mládeže, které se dává možnost využití znalosti řečí a národního bohatství Slovanů, mezi kterými jsme žili. Ve sborech mohou se zúčastnit soutěžící všech věkových skupin společně. Soutěž vítězů se bude konati v Městském divadle v Žatci koncem měsíce října.

Upozorňujeme ještě jednou, že lhůta k podání přihlášek končí bezvýhradně 31. srpna t. r.

Přihlásili jste se do soutěže?

Hned po uveřejnění podmínek naší soutěže SČzV se hlásili naši krajané. Škoda, že doposud některé odbočky nevyvinuly větší iniciativu a propagaci mezi mládeží o tento podnik. Věříme, že se tak stane a nenechají si ujít příležitost se podívat do Žatce, ukázat svoji tvořivost. Kdo by si nevěděl rady aneb neměl materiál, necht' napiše mistru Libovickému na Svaz Čechů Čechů z Volyně v Žatci a on mu poradí. Mladí tak mají možnost se stát členy Souboru a v zimních měsících příležitost se podívat po naší vlasti. Nezapomeňte, že konečný termín přihlášek je koncem srpna.

Josef Grindler, nar. 6. 8. 1899 v Mirohošji na Volyni, padl v těžkých bojích u Dukly mezi 9.—23. 9. 1944.

Byl dobrým vlastencem a statečným vojákem. — Odešel jsi od nás, ale v našich srdcích budeš žít stále.

Vzpomínající manželka, synové a příbuzní.

Dne 11. 9. 1944 padl v boji za vlast náš drahý Mikuláš Horník z Ledochunky, automatick 2. praporu III. brigády, nar. r. 1916.

Nechť je mu země pod Duklou lehká a láska k vlasti, pro kterou obětoval svůj mladý život, nechť je vám všem příkladem!

Bůh nechť mu dá lehké odpočinutí a nám s ním radostné shledání. Drahý Kolouši! Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme!

Žena, syn, rodiče, sestra a bratři.

Jiří Rébl-Volyňský:

Tatičkovi

Měla jsem tatička,
milého tatička
— někdy ho vidívám ve snu —
vzpomínám přechasto
s drahou svou matickou
na krásnou života vesnu.

Tehdy jsem bývala
holčičkou maličkou
— to snad jen pohádka byla —
ve druhém domově
s tatičkem, matickou
vesele, šťastně jsem žila.

Bohužel zakrátko
zmizela pohádka,
štěstí mé končilo záhy:
tatiček odešel,
na vojnu odešel,
bojovat s krutými vrahy.

Dlouho jsem plakala,
s mamičkou čekala,
prosila Boha i osud,
aby mi dobrého
tatička navrátil.
On se však nevrací dosud...

Nevrací, nevrací,
marné mé čekání...
pod Duklou tatiček leží.
Nad jeho hrobečkem,
zeleným trávníčkem
stele se barvinek svěží.

Dříměj můj tatičku
v zapadlém hrobečku
pod Duklou, ve stínu skály.
Otčiny svoboda
a volnost národa
ze smrti hrdinů vzplály!

* * *

Dne 8. března 1943 v bitvě u Sokolova padl v hrdinném boji Josef Krob z Moskovčiny, okres Mlýnov, vojin československé armády, který dobrovolně šel hájit se zbraní v ruce svůj národ a svou vlast. Položil rád svůj mladý život za lepší příští své rodiny a svých dětí. Tak jak dovedl být dobrý a milý ke své rodině, tak dovedl tvrdě bojovat a padnout. Nebylo mu dopřáno, aby se vrátil se svou rodinou, která tímto na něj vzpomíná, do osvobozené vlasti. Nechť tiše spí svůj věčný sen na sokolovských pláních, kde před a půl rokem naposledy udeřilo jeho dobré srdce. Kdož jste ho znali, vzpomínejte s námi.

Stále vzpomínají a nezapomenou: matka, manželka, děti a bratři.

Dne 30. března 1945 padl u Sv. Mikuláše na Slovensku Vladimír Lipavský, příslušník tankové brigády čs. armádního sboru ve SSSR, nar. 11. 8. 1915 ve Svičově na Volyni. Svou vlasteneckou povinnost jsi splnil čestně!

Odpočivej sladce, náš hrdino, v daleké slovenské zemi, my na Tebe nikdy nezapomeneme. Vy, kdož jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Manželka, dítě, matka a sourozenci.

Vladimír Vraný, nar. r. 1922 v Podvysoké na Volyni, okr. Kozin, padl 23. 9. 1944 u Dukly.

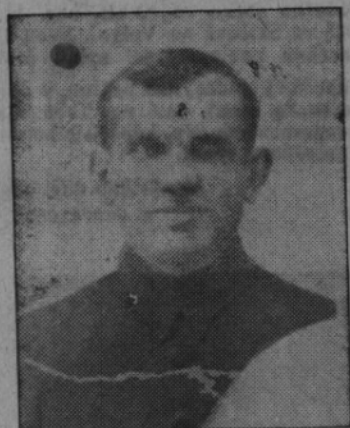
Budiž čest tvé památce! Stál jsi věrně a to ti nikdy nezapomeneme. Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme.

Sestry, matka a švagři.

Václav Volf, nar. r. 1917 v Marešíně na Volyni, okres Mlynov, padl v hrdiněm boji dne 23. 9. 1944 u Dukly. Posledně bydlel v Kochance, okres Vrba.

Vzpomínáme jeho dobrého a šlechetného srdce. Zároveň prosíme všechny, kdož ho znali, aby vzpomněli s námi: Matka, manželka, děti, sestra a bratři.

Emilie Votavová s pětiletou dceruškou vzpomínají svého manžela a tatička, kterého ani nepoznala, **Josefa Votavu**, který padl v těžkých bojích u Dukly.

Položil svůj život za vlast, kterou ani neznal, ale vroucně miloval. Cest jeho památce a sladký spánek v české zemi.

Úmrtní oznámení

S bolestným srdcem oznamujeme všem přátelům a známým, že dne 5. srpna 1948 se nás dotkla bolestná rána odchodem naší jediné dcerušky

Zdeňky Šmidtové,

která zesnula po krátké, ale zákeřné nemoci ve stáří 7 a půl roku. Nebylo jí dopřáno žít ve vlasti, na kterou se tolik těšila.

Spinkej náš andílku drahý, spí, Zdeničko maličká, hrobeček Tvůj vždy pokropí tatiček a matička a přijde čas, že přijdem k Tobě a budeme věčně spolu.

Truchlící rodiče

Alexandr a Libuše Šmidtoví.

Předsednictvo SOKOLSKÉ ŽUPY ZAHRANIČNÍ podává všemu sokolskému bratřstvu smutnou zprávu, že zemřel dne 5. srpna 1948 ve věku 71 let spoluzakladatel župy, dlouholetý jednatel a starosta, bratr

RUDOLF FRYDRYCH

člen výboru a zahraniční rady a organizačního odboru ČOS, vzdělavatel sokolské jednoty v Liboci, člen předsednictva Čsl. ústavu zahraničního atd. Sokolstvo, zvláště župa zahraniční, ztráčí v drahém bratru horlivého a neúnavného pracovníka, který pro sokolskou myšlenku žil a jí věnoval všechny své síly až do posledního dechu.

Jeho láskou bylo sokolství a jeho rozvoj v zahraničí.

Osud mu byl alespoň natolik přízniv, aby se mohl pozdravit s řadou sester a bratřů ze zahraničí, kteří uposlechli jeho častých výzev a přijeli na XI. všesokolský slet. Dokončil řadu sletových prací a byl před měsícem valnou hromadou znovu jednomyslně zvolen starostou župy.

Pohřeb žehem se konal v úterý dne 10. srpna 1948 o 16. hod. v krematoriu hlavního města Prahy.

Předsednictvo sokol. župy zahraniční

Hledáme

Emilie Ražová, Hošnice 14, pošta Stupčice, hledá podle připojeného obrázku svého manžela **Josefa Ražu**, nar. 1904 v Semidubech na Volyni. Neznámým se stal v říjnu 1944, když byl předtím spářen u Dukly.

Karel Hajšinek, nar. 1921 v Zdobunově na Volyni stal se nezvěstným po bojích u Dukly. Kdo by o něm něco věděl, nechť to sdělí laskavě na adr.: Antonín Hajšinek, Soběchleby 140, pp. Blšany u Podbořan.

Věra Ethardová roz. Nováková, Klouček 81, pošta Zběšice, hledá své bratry Václava a Vincíka Nováka, kteří byli v Německu na pracích a poslední zprávu o sobě podali před pěti lety.

Bohumil Jaček, Teplice II, Stalínova tř. 2, hledá Václava Jačka. Je starý přes 60 let a posledně bydlel v Miliši u Lucka na Volyni.

Malý oznamovatel

Do pekařského obchodu se přijme prodavačka. Nejraději krajanka z Volyně. Zájemci hlase se do adm. t. I. pod značkou „Nastoupit ihned“.

Přijmu ihned do parního pekařství samostatného pekařského dělníka aspoň s pětiletou praksí. Dohoda obou stran. Zájemci do adm. t. I. pod zn. „Nastoupit ihned“.

Hledám spolehlivého, hodného a svědomitého zahradníka, zároveň domovníka případně i s manželkou do vily s ovocnou zahradou v Žatci. Nabídky do adm. t. I. pod značkou „K dispozici pěkný byl“.

Starší pán přijme hospodyní do 50 let. Živnost má v žateckém kraji. Zn. „Šťastná domácnost“ do adm. t. I.

Krajan z Kanady hledá pro sebe hospodyní - Volyňáčku. Stáří 45-50 let. Podmínkou jsou peníze na cestu. Má dobrý domov. Zn.: „Kanada“, do adm. t. I.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Buchalcev Vladimír, Trnovany 858, o. Tepl.-Šanov	15. 7. 1923	zubní technik	Luck	18329
Mikuláš	6. 12. 1931	úředník		18330
Julie	3. 11. 1879	domácnost		18331
Mikuláš, Praha VII, Ktrážnická 14.	5. 2. 1920	studující		18332
Nina	25. 5. 1914	úřednice		18333
Zina	23. 3. 1916	švadlena		18334
Marie Medomejová	20. 3. 1851	domácnost		18335
Marie	16. 6. 1887	domácnost		18336
Tamara Ejsrozutová ro. Buchalcevo	5. 11. 1910	úřednice		18337
Buchalová Anna, Strojětice, o. Podbořany	17. 6. 1922	domácnost	Sofijevka	03482
Anna	1890	domácnost		03483
Buchár Antonín, Veselov, o. Žlutice	16. 12. 1913	rolník	Mykityče	10517
Kateřina	15. 12. 1921	domácnost		10518
Marie	5. 5. 1945	dítě		10519
Bucharová Barbara, Malnice, o. Žatec	1854	domácnost	Podvysoká	27137
Buchtinová Evženie, Břvany, o. Žatec	6. 12. 1907	domácnost	Rovno	00966
Vanda	5. 5. 1931	školačka		00968
Jiří	28. 6. 1934	školačka		00969
Jiřina	2. 8. 1945	dítě		00970
Roman	4. 8. 1938	školák		00971
Stanislav, Praha II, Novomlýnská 7	27. 12. 1928	kino-mech.		00967
Bulíček Josef, OUOP Chomutov, Spoj. ocelárny	2. 2. 1887	zámečnick	Zdolbunov	2650
Marie roz. Říhová	6. 5. 1894	domácnost		2651
Bulíček Konstantin, Žatec, Čeradická (vodárna)	18. 9. 1915	zámečnick	Zdolbunov	2686
Helena	12. 5. 1925	domácnost		2687
Bulíček Václav, Tachov 33-298	27. 11. 1910	rolník „nvi“	Holovně Niž.	16189
Věra	15. 10. 1915	rolnice		16190
Valentina	7. 8. 1939	dítě		16191
Tamara	4. 9. 1944	dítě		16192
Konstantin	3. 2. 1945	dítě		16193
Bulif Josef, Březno, o. Chomutov	6. 9. 1903	zemědělec	Semiduby	17475
Olga	3. 3. 1904	domácnost		17476
Vladimír	1. 6. 1931	školák		17477
Marie	7. 3. 1937	školák		17478
Anna	1877	domácnost		17479
Bulif Václav, Úterý, o. Planá	9. 3. 1906	kovář	Buderáž	31029
Marie roz. Kubelková	1910	domácnost		31030
Václav	1944	dítě		31031
Josef	1937	školák		31032
Emilie	1933	školák		31033
Bulif Vladimír, Březno, o. Chomutov	5. 8. 1905	rolník	Semiduby	17233
Libuše	1. 8. 1906	domácnost		17234
Antonín	4. 4. 1933	studující		17235
Buníkovski Josef, Kadaň, Státní lesy	18. 3. 1892	rolník	Závadov	16813
Anna	5. 3. 1907	domácnost		16814
Vladislav	15. 4. 1935	školák		16815
Vitalij	14. 3. 1933	školák		16816
Buník Vlad., OUOP Nehasice, o. Žatec	7. 6. 1881	strojvůdce	Zdolbunov	32608
Marie	7. 4. 1890	domácnost		32909
Buračinská Nadja, OKMZ Krnov	20. 12. 1915	domácnost	Jasnobor-Kostopol	19016
Evženie	22. 5. 1922	rolnice		19017
Jaroslav	22. 1. 1934	školák		19018
Stefanie	15. 7. 1936	školák		19019
Oiga	20. 4. 1884	domácnost		19020
Burba Zikmund, Kočov-Janov, o. Planá	24. 6. 1909	rolník	St. Alexandrovka	06701
Marie	8. 9. 1912	domácnost		06702
Marie	3. 10. 1934	dítě		06703
Jiřina	10. 10. 1936	školačka		06704
Marie	18. 10. 1876	domácnost		06705
Burda Josef, Tvršice, o. Žatec	19. 3. 1908	rolník	Noviny České	30285
Václav	18. 7. 1934	žák		30284
Anna	10. 7. 1900	domácnost		30286
Antonín	28. 11. 1028	rolník		30287
Josef	1. 6. 1931	žák		30288
Jiří	1. 4. 1910	dítě		30289
Marie	16. 9. 1945	dítě		30290
Marie	15. 8. 1880	domácnost		30291
Burdeljaková Antonie, Batelov, o. Jihlava	8. 11. 1894	rolnice	Krasnoarmejsk	32583
Marie zůstala v nemoc. v Košicích	9. 4. 1925	rolnice		32584
Burdová Barbora, Cisařský, o. Šluknov	10. 5. 1887	rolnice	Noviny České	30324
Anna	10. 1. 1912	domácnost		30325
Libuše	12. 2. 1926	domácnost		30326
Jaroslav	31. 1. 1930	rolník		30327
Bureš Alexandr, Český Dub, o. Turnov	23. 1. 1875	zemědělec	Hulec Česká	24304
Anna roz. Váňhová, Kisybl, o. Žlutice	23. 1. 1885	domácnost		24305
Olga Baráková, Kisybl, o. Žlutice	29. 7. 1914	domácnost		24306

Bureš Alois, Krasikov, o. Zábřeh	1883 rolník	Verba	08158
Marie	1894 domácnost		08159
Jiřina	1929 studentka		08160
Bureš Antonín, Vrahov, o. Horš. Týn	7. 12. 1904 dělník	Olšanka	12964
Marie	18. 3. 1907 domácnost		12965
Alexandr	20. 6. 1927 soustružník		12966
Marie	15. 3. 1920 rolnice		12967
Josef	5. 3. 1940 dítě		12968
Václav	5. 12. 1943 dítě	Sofijovka	12969
Bureš Antonín, Vroutek 411, o. Podbořany	22. 1. 1903 rolník		00481
Marie	26. 5. 1906 domácnost		00482
Jindřich	28. 10. 1932 školák		00483
Bureš Antonín, Střekov, o. Ústí nad Labem	8. 1. 1914 pekař	Rovno	00732
Olga	1921 domácnost		00733
Sláva	8. 1. 1940 školák		00734
Jiří	1. 9. 1944 dítě		00735
Anna Jemčenková	30. 10. 1903 domácnost		00736
Bureš Emil, Ničová, obec Málkovice, o. Planá	10. 8. 1911 obuvník	Mizoč	31417
Serafína roz. Filipová	18. 4. 1925 domácnost		31418
Klára	9. 9. 1931 školačka		31419
Zdeněk	30. 1. 1936 školák		31420
Věra	14. 1. 1947 dítě	Žitomír	01909
Bureš Emilian, Permesgrün, o. Jáchymov	27. 12. 1903 automech.		01910
Milentina	9. 6. 1909 domácnost		01911
Věra	8. 4. 1929 soustružník		01912
Miroslava	24. 10. 1933 školačka		01913
Igor	23. 3. 1936 školák		01914
Harj	18. 8. 1938 školák		01915
Bureš František, Strojetic, o. Podbořany	28. 3. 1891 rolník	Verba	05991
Anežka	1. 1. 1897 domácnost		05992
Marie	10. 10. 1921 učitelka		05993
Bureš Jan, Třebeň, o. Cheb	7. 11. 1898 zemědělec	Sofiovka	00674
Antonie	14. 6. 1905 domácnost		00675
Vlastimíra	6. 4. 1927 studující		00679
Jiří	1. 9. 1932 školák		00680
Bureš Jan, OKMZ Trutnov	1905 rolník	Podcurkov	05882
Olga	1916 domácnost		05883
Vlasta	1937 školačka		05884
Viktor	1941 školák		05885
Bureš Jan, Kolečovice, o. Podbořany	21. 7. 1907 rolník	Huleč Česká	24355
Jiřina roz. Čecháková	12. 6. 1910 domácnost		24356
Anna	14. 8. 1874 domácnost		24357
Bureš Jaroslav, Aš, o. Aš	23. 9. 1917 učitel	Krušinec	33004
Antonie	15. 2. 1915 učitelka		12087
Vladimír	7. 1. 1946 dítě		12088
Bureš Josef, Pivoň, o. Horšovský Týn	5. 6. 1905 pekař		13055
Marie	12. 8. 1914 domácnost	Zdolbunov	17819
Bureš Josef, Aš, Kopernikova ul. 1868	4. 9. 1874 zemědělec	Olšanka	13054
Libuše roz. Kačerová	10. 3. 1876 domácnost		17820
Josef	2. 1. 1934 školák		17821
Jiří	15. 10. 1935 školák		17822
Evženie	20. 6. 1941 školačka		17823
Věra	12. 8. 1946 dítě	Zdolbunov	17824
Bureš Josef, Litoměřice, Rašimova ul.	20. 7. 1905 úředník		32722
Olga	17. 1. 1904 domácnost		32724
Zdeněk	10. 1. 1941 školák		32723
Bureš Josef, OPMZ Trutnov	1901 rolník	Podcurkov	05692
Marie	1912 domácnost		05693
Kateřina	1874 domácnost		05694
Helena	1938 školačka		05892
Bureš Josef, Hustošic, o. Žlutče	28. 11. 1903 rolník	Zálesí	20966
Marie roz. Sahučková	19. 2. 1906 domácnost		20967
Libuše	28. 11. 1936 domácnost		20968
Emilie	1. 11. 1927 domácnost		20969
Bureš Karel, Žim, o. Litoměřice	4. 8. 1900 rolník	Mirošín	23447
Bureš Mikuláš, Cheb, o. Cheb	7. 3. 1904 zemědělec	Sofijovka	00467
Olga	1908 domácnost		00468
Antonín	26. 6. 1929 hospodářství		00469
Mikuláš	22. 5. 1931 školák		00470
Bureš Pavel, Stadice, o. Ústí nad Labem	4. 12. 1910 rolník	Michalovka	14521
Anna	7. 1. 1913 domácnost		14522
Alena	15. 1. 1942 dítě		14523
Lenšlava	7. 3. 1944 dítě		14524

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Zateci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, č. j. 1A-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 14939 - Okresní záložna hospodářská Zatec.